

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis in Epistolam, I. Pet. II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

1. Pet. 2.

Hebr. 10.

Ephes. 2.

Galat. 1.

Osee 4.

Danicl. 1.

Galat. 1.

Philip. 1.

Sapient. 5.

Ioan. 13.

Hortatur nos beatissimus Apostolorum princeps, omnesq; Christianos, vt suæ nobilitatis, dignitatis, excellentiæque per Christi gratiæ sibi collaræ sint memores, qui per Christum obtinuerunt, vt genus vocentur ac sint electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis, ne à tanta nobilitate, quam ex adoptione Dei habent per Christum, moribus degenerent. Hoc autem non seuerè præcepit nobis, sed per charitatem, & per Deum obsecrat, dicens: Charissimi, obsecro vos tanquam aduenas, vt pote propter originale peccatum de paraiso in hoc exilium detrusos, atque in hoc mundo alienos seu hospites, ad patriam verò caelestem peregrinos. Neque enim hic manentem habetis ciuitatem, sed futuram inquiritis. Obsecro, inquam, vos tanquam eos, qui verè estis peregrini & aduenæ in hoc mundo, licet quantum attinet ad electionem Dei, sint diues sanctorum & domestici Dei, abstinere à carnalibus desiderijs, pura nihil consentiatis, sed mortificetis, refrænetis, & de cordibus vestris eadem eieciatis. Quod Paulus quoque monet, dicens: Spiritu ambulare, & desideria carnis non perficietis. Abstinete igitur à carnalibus desiderijs, quæ militant aduersus animam. Scriptum est enim: *Formatio, & ebrietas, & vinum, auferunt cor.* Itemq;: *Species decipit te, & concupiscentia subuertit cor tuum.* Itemque: *Caro concupiscit aduersus spiritum, spiritus autem aduersus carnem.* Hæc enim sibi inuicem aduersantur: vt non quæcunque vultis, illa faciat. Sequitur: Conuersationem vestram inter Gentes habentes bonam, neminiq; scandalosam, quia sitis sine querela, simplices filij Dei in medio nationis prauæ atque peruersæ, vt in eo quod detrahunt vobis tāquam malefactoribus, ex bonis operibus vos considerantes, glorificent Deum in die visitationis, tunc scilicet cum videbunt vobis præmia, sibi verò ac malis omnibus supplicia conferenda. Tunc enim videbunt impij gementes præ angustia spiritus iustos, quos hic deriserunt, magna constantia aduersus se triumphantes. Eam ob rem dicturi sunt de illis: *Hi sunt quos aliquando habuimus in derisum, & in similitudinem improperij. Quomodo nunc computati sumus inter filios Dei? Nos insensatitiam illorum asinabamus insaniam.* Sequitur: Subiecti estote omni humanæ creaturæ propter Deum. Quod nunc absque labore, aut absque negotio villo sit, si superiores vos alterutrum arbitraminis, si supportaueritis vos, & per charitatem seruiertis inuicem. Hoc namque magister humilitatis Christus nos docuit. Nam lotis discipulorum pedibus, dixit discipulis: *Ne ego magister & Dominus vester laui pedes vestros, quantum igitur vos alij aliterius debetis lauare pedes? Aut subiecti estote omni humanæ creaturæ, pura cuius in genere & ordine suo. Sive regi, tanquam præcellenti, siue ducibus, aut præfectis, tanquam ab eo missis, hoc est, submittitis, ad vindictā malorū, laudem verò honorum, hoc est, ad arcendos, puniendosque malos, fouendos verò ac defendendos bonos: quia sic est voluntas Dei, vt in omni subiectione & obedientia benefacientes, obmutescere faciatis imprudentiū hominū ignorantia, qui quod nesciunt, iudicant, & iniq; vobis tanq; malefactoribus detrahūt. Obediēdo namq; in seicis, tollitis iniquis de trahēdi, & materia, & occasione. Quasi liberi estote, nulli ser-*

VI
I

seruientes peccato (omnis enim qui facit peccatum, quod Saluator ait, seruu est ^{ioan. 8.} peccati) & non velamen malitiæ habentes libertatem, vt sub velamine libertatis, qua vos à peccati seruitute, à seruitute quoque legis Mosaicæ Christus liberauit, putetis vobis permillum principibus non obedire, aut nulli legi humanæ obtemperare: sed ita estote liberi, vt serui sitis Dei. Omnes homines honorate. Reddite omnibus debita, cui honorem, honorem, &c. ^{Rom. 13.} Fraternitatem, hoc est, omnes proximos, potissimum Christianos, qui ex Christo & Ecclesia in baptismo regenerati vobis sunt fratres, diligite. Deum timete vt filij, casto timore eum diligentes. Regem, quia est Dei minister, diuina auctoritate ad reipublicæ regimen institutus, honorate. Serui subditi estote in omni timore dominis vestris, non tantum bonis & modestis, sed etiam vitiosis, & absque disciplina viuentibus. In his tamen quæ Deo sunt contraria, non est obediendum. Siquidem Deo magis oportet obedire, ^{Astor. 5.} quam hominibus.

EXEGESIS EVANGELII EIVSDEM
Dominica, Ioannis XVI.

Dominus noster Iesus Christus, suis est discipulis quædam verba loquutus post vltimam cœnam, cum esset iurus ad passionem, quibus voluit eos præmonere de futura eorum tristitia, quia in eius passione erant contristandi, ploraturi super magistri calamitate, quam incidisse eundem videbant, & super sua desolatione. Optimum enim & nobilissimum quod in hoc mundo habuerunt, erant aliquo modo amissuri, atque ideo non immerito ploraturi. Nam quicquid in mundo charum, quicquid in mundo habuerant preciosum, parentes, coniuges, bona temporalia, et si quid aliud habebant, amore Christi omnia reliquerant. Quare Christus præuidens eorum tristitiam fore magnam quando iam & hunc amississent, cuius amore ante alia omnia reliquerant, præmonuit eos dicens: ^{Matth. 19. Lucæ 13. Ioan. 16.} *Plorabitis* vos & *plorabitis*: mundus autem gaudet, quod suum expleuerit desiderium me occidendo. Veruntamen, non diurnus erit hic planctus, quia post modicum iterum me videndo resurrexisset, consolabimini. Post multa itaque alia instructionis & consolationis verba quæ prædixerat, infinnat hic eis futuram & tristitiam & lætitiã succedentem, hoc modo:

Modicum & iam non videbitis me, & iterum modicum & videbitis me, quia vado ad Patrem.

Quum hæc Christus verba loqueretur, paulo post erat capiendus, & cruci affigendus. Quapropter illud modicum temporis spatium, quod ab illo tempore, quo hæc loquebatur, vsque ad ipsius mortem interdicebat, in quo adhuc illum erant visuri (iuxta mentem Augustini) vocabat modicum. Modicum igitur tempus restabat, post cuius expletionem eum non erant visuri, scilicet tempore illo, quod à morte vsque ad ipsius interstitebat resurrectionem. Illo ergo tempore, quod similiter erat modicum, hoc est, inter mortem & resurrectionem, expleto, iterum erant eum visuri, & gauisuri. Alij per hoc quod dicit modicum, non ipsum tempus, quod ab hac hora vsque ad suam interfluxit captiuitatem, qua erant fugiendo Christum relin-

Modicum qui intelligendum. Augustina.

